

ΠΡΟΔΡΑΓΜΑΤΑ

(X, τ_X) τοπ. χώρας. Ενα προδράγμα (ευόλων πάιν από X) είναι μια οικογένεια ευόλων $(S(U))_{U \in \mathcal{U}_X}$ και μια οικογένεια στεκνούσεων $(p_V^U : S(U) \rightarrow S(V))_{V \subseteq U \in \mathcal{U}_X}$. Επίσης για κανονοποιουντας οι συνθήκες:

$$(i) \quad p_U^U = id_{S(U)} : S(U) \rightarrow S(U), \quad \forall U \in \mathcal{U}_X$$

(ii) Α τριάδα ανοιχτών $W \subseteq V \subseteq U$ σαν ε_X :

$$p_W^U = p_W^V \circ p_V^U,$$

δηλ. το γρίγιο είναι γεναθετικό:

$$\begin{array}{ccc} S(U) & \xrightarrow{p_V^U} & S(V) \\ & \searrow p_W^U & \downarrow p_W^V \\ & & S(W) \end{array}$$

Το προδράγμα $S = (S(U), p_V^U)_{V \subseteq U \in \mathcal{U}_X}$ λέγεται πλήρες αν $\forall U \in \mathcal{U}_X$ και $\forall$ ανοιχτή κάλυψη $(U_\alpha)_{\alpha \in A}$ του U :

$$(1) \quad s, t \in S(U) \text{ και } p_{U_\alpha}^U(s) = p_{U_\alpha}^U(t), \quad \forall \alpha \in A \Rightarrow \\ \Rightarrow s = t$$

$$(2) \quad s_\alpha \in S(U_\alpha) \quad \forall \alpha \in A, \quad \text{και } p_{U_\alpha \cap U_\beta}^{U_\alpha}(s_\alpha) = p_{U_\alpha \cap U_\beta}^{U_\beta}(s_\beta) \Rightarrow \\ \Rightarrow \exists s \in S(U) : p_{U_\alpha}^U(s) = s_\alpha \quad \forall \alpha \in A$$

Αν λεξίει μόνο η (1) το S λέγεται μονοπροδράγμα.

ΟΡΣ. ΕΓΤΩ $S \equiv (S(U), p_v^U)$, $T \equiv (T(U), \pi_v^U)$

προδράγματα ενόδων πάνω στο (X, τ_X) . Ενας μορφικός προδραγμάτων $f: S \rightarrow T$ είναι για αικόνες & απεκονισέων

$$(f_U: S(U) \rightarrow T(U))_{U \in \mathcal{X}}$$

που δίνει μεταθέσικά τα διαχράγματα

$$\begin{array}{ccc} S(U) & \xrightarrow{f_U} & T(U) \\ p_v^U \downarrow & & \downarrow \pi_v^U \\ S(V) & \xrightarrow{f_V} & T(V) \end{array}$$

ηα ταύτε $V \subseteq U \in \mathcal{X}$.

Παρατίρηση. Κάθε προδράγμα S πάνω στο X μπορεί να θεωρηθεί ευαλούμενος ευαρτητής

$$S: \tau_X \rightarrow \text{Set}.$$

Ανάλογα, κάθε μορφικός προδραγμάτων $f: S \rightarrow T$ είναι δυστικός μεταξύ των προηγούμενων ευαρτητών.

Για τάχε προδράγμα $S \equiv (S(U), p_v^U)$ πάνω στο X , η αικόνευση των ταυτοτήτων ($\text{id}_{S(U)}: S(U) \rightarrow S(U)$) είναι μορφικός προδραγμάτων.

Αν $f \equiv (f_U): S \rightarrow T$, $g \equiv (g_U): T \rightarrow P$ είναι μορφικοί προδραγμάτων, τότε η αικόνευση

$$g \circ f = (g_U \circ f_U)_{U \in \mathcal{X}}: S \rightarrow P$$

είναι μορφικός προδράγματα πάνω στο X , με τους μορφικούς τους αντενδούς μια κανονική που δει ευβολγίζουμε με $\mathcal{O}fgh_X$.

Τα πιλότρη προδρομικά πάνω από το X είναι
πιλότρη υποκατηγορία της $\mathcal{F}lh_X$ και θα ευχροτίζεσαι
με $\text{Co}\mathcal{F}lh_X$.

ΔΡΑΓΜΑΤΑ

ΟΡΣ. (X, τ_X) τοπ. χώρος. Ενα δράγμα (ενιόλων) πάνω από
το X είναι μια ψιδία $(\mathcal{S}, \pi, X)$: $\mathcal{S}$ τοπ. χώρος και
 $\pi: \mathcal{S} \rightarrow X$ τοπικός αφοιοφορθιέμος. Δηλ.
 $\forall z \in \mathcal{S} \exists v \in \mathcal{V}(z) \text{ και } \exists u \in U(x = \pi(z))$:

$$\pi|_v: V \rightarrow U \text{ αφοιοφορθιέμος.}$$

To $\mathcal{S}$ λέγεται ολικός χώρος, η π προβολή και το X
χώρος βάσης.

$\forall x \in X: S_x := \pi^{-1}(x)$ λέγεται μητρια πάνω από το x .

Παραδ. (1) (X, τ_X) τοπ. χώρος, M σύνολο $\equiv$ τοπ. χώρος με
διακριτή τοπολογία $\Rightarrow \forall U \in \tau_X, \forall m \in M: U \times \{m\} \subseteq X \times M$
ανοιχτό και $\pi|_{U \times \{m\}}: U \times \{m\} \rightarrow U$ αφοιοφορθιέμος,
όπου $\pi = \text{pr}_X: X \times M \rightarrow X$. Άρα $(X \times M, \pi, X)$ δράγμα,
που λέγεται επαθέρο.

(2) Κάθε επικαλύπτων χώρος είναι δράγμα.

ΟΡΣ. $(\mathcal{S}, \pi, X), (\mathcal{T}, p, X)$ δράγματα, $f: \mathcal{S} \rightarrow \mathcal{T}$. If
λέγεται μορφιέμος δραγμάτων $\Leftrightarrow f$ ενεχίσις και το
διάφανη

$$\begin{array}{ccc} \mathcal{S} & \xrightarrow{f} & \mathcal{T} \\ \pi \searrow & \swarrow p & \\ & X & \end{array}$$

είναι μεταθετικός. Άρα $\forall x \in X, \forall z \in S_x: p(f(z)) = \pi(z) =$
 $= x$, δηλ. $f(S_x) \subseteq T_x$.

ΟΡΣ. Εστι $(\mathcal{S}, \pi, X)$ δράγμα και $U \in \mathcal{X}$. Μια (τοπική)
τοπίο του $\mathcal{S}$ πάνω από το U είναι μια συνέξις
 $s: U \rightarrow \mathcal{S}$ με $\pi \circ s = id_U$.

Συμβολίζουμε με $\mathcal{S}(U)$ τη $T(U, \mathcal{S})$ το σύνολο των
τοπίων του $\mathcal{S}$ πάνω από το $U \in \mathcal{X}$.

ΤΠΡΟΤ. $(\mathcal{S}, \pi, X)$ δράγμα. Τότε:

- (i) π ανοιχτή απεικόνιση
- (ii) $\forall x \in X$, η εκτική τοπολογία των $\mathcal{S}_x$ είναι η διακρίση.
- (iii) $U \in \mathcal{X}$, $s \in \mathcal{S}(U) \Rightarrow s(U)$ ανοιχτό $\subseteq \mathcal{S}$ και η
 $s: U \rightarrow s(U)$ είναι ομοιομορφικός
- (iv) Τα ανοιχτά $V \subseteq \mathcal{S}$, όπου $s|_V$ ομοιομορφικός,
εμφίνονται με τις εικόνες $s(U)$, όπου $U \in \mathcal{X}$ και $s \in \mathcal{S}(U)$
- (v) Τα σύνολα του (iv) είναι βασικά της τοπολογίας
του $\mathcal{S}$.
- (vi) $\forall z \in \mathcal{S} \exists U \in \mathcal{N}(x = \pi(z))$ και $\exists \sigma \in \mathcal{S}(U)$:
 $z = \sigma(x)$.
- (vii) $\forall v \in \mathcal{S}(U), \sigma \in \mathcal{S}(V), x \in U \cap V$ και $\sigma(x) = s(x) \Rightarrow$
 $\exists w \in \mathcal{N}(x), W \subseteq U \cap V : s|_W = \sigma|_W$.
- (viii) Εστια και $(\mathcal{C}, \pi, X)$ δράγμα και $f: \mathcal{S} \rightarrow \mathcal{C}$
μορφικός δραγμάτων $\Rightarrow f$ τοπικός ομοιομορφικός.
- (ix) Μια απεικόνιση $\phi: \mathcal{S} \rightarrow \mathcal{C}$ είναι μορφ. δραγμάτων
 $\Leftrightarrow \forall z \in \mathcal{S} \exists U \in \mathcal{N}(x = \pi(z))$ και $\exists s \in \mathcal{S}(U)$:
 $z = s(x)$ και $\phi \circ s \in \mathcal{C}(U)$.

Τα δραγματα πάνω στο X και οι μορφικοί τους
με την ευθύνη σύνθετης αποτελούν κατηγορία του Θα
εμφανίζονται με $\mathcal{S}_{\mathcal{X}}$.

10 ΣΥΝΑΡΤΗΣΗΣ - ΤΟΜΗ

(11)

Εστιν $(\mathcal{S}, \pi, X) \in \mathfrak{F}_X$. Τότε το

$$\Gamma(\mathcal{S}) \equiv (\mathcal{S}(U), r_V^U)_{U \in \mathcal{Z}_X}$$

όπου $r_V^U : \mathcal{S}(U) \rightarrow \mathcal{S}(V)$ ο ευθύνος περιορισμός
απεκφοίτησης, $\forall V \subseteq U$, είναι πλήρες προβοήθη
ευδόλων.

Αν $(\mathcal{S}, \pi, X), (\mathcal{G}, \rho, Y) \in \mathfrak{F}_X$ και $f : \mathcal{S} \rightarrow \mathcal{G}$

μορφισμός δραστητών, οπίζεται ενας μορφισμός
προδραστητών $\Gamma(f) : \Gamma(\mathcal{S}) \rightarrow \Gamma(\mathcal{G})$, η ε

$$\Gamma(f) \equiv (\Gamma(f)_U)_{U \in \mathcal{Z}_X} \text{ και}$$

$$\Gamma(f)_U : \mathcal{S}(U) \rightarrow \mathcal{G}(U) : s \mapsto f \circ s.$$

Η $(\Gamma(f)_U)_{U \in \mathcal{Z}_X}$ προδανίων κάνει τα τεργάτηρα

$$\begin{array}{ccc} \mathcal{S}(U) & \xrightarrow{\Gamma(f)_U} & \mathcal{G}(U) \\ r_V^U \downarrow & & \downarrow l_V^U \\ \mathcal{S}(V) & \xrightarrow{\Gamma(f)_V} & \mathcal{G}(V) \end{array}$$

μεταδεικνύει: $\forall V \subseteq U \in \mathcal{Z}_X$ και $\forall s \in \mathcal{S}(U)$ είναι

$$\Gamma(f)_V \circ r_V^U(s) = \Gamma(f)_V(s|_V) = f \circ (s|_V),$$

και

$$l_V^U \circ \Gamma(f)_U(s) = l_V^U(f \circ s) = (f \circ s)|_V.$$

Οι ανατομίες $(\mathcal{S}, \pi, X) \rightsquigarrow \Gamma(\mathcal{S})$ και

$(f : \mathcal{S} \rightarrow \mathcal{G}) \rightsquigarrow (\Gamma(f) : \Gamma(\mathcal{S}) \rightarrow \Gamma(\mathcal{G}))$

ορίζουν τον γεναρχούστο γενηρέντο-τόπο

$$\Gamma: \text{Sh}_X \longrightarrow \text{Co}\mathcal{O}\text{Sh}_X \cong \mathcal{O}\text{Sh}_X.$$

Άσκ. Επανθείστε ότι ο Γ είναι γενηρέντος.

Ο ΣΥΝΑΡΤΗΤΗΣ ΔΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗΣ

Θα προχωρήσουμε του σενν ανεξαρδή διαδικασία: Εσώ $S = (S(U), p_v^U) \in \mathcal{O}\text{Sh}_X$, και $x \in X$. Έπειστη-

ζόμετε σενν οικογένεια των δυοιχιών περιοχών του x ,
δηλ. θεωρήστε το $(S(U), p_v^U)_{v \in U \cap N(x)}$.

Έστω $s_1 \in S(U_1)$, $s_2 \in S(U_2)$. Θέτουμε

$$(S.1) \quad s_1 \underset{x}{\sim} s_2 \iff \exists V \in \mathcal{N}(x) : V \subseteq U_1 \cap U_2 \text{ και} \\ p_V^{U_1}(s_1) = p_V^{U_2}(s_2).$$

ΤΙΠΟΤ Η (S.1) είναι σχετικά με το σύνολο

$$\bigcup_{U \in \mathcal{N}(x)} S(U).$$

Άλλος Είναι προδικώς αναλαστική και αυμετρητή. Είναι ταυ

μεταβολή: Έστω $s_1 \in S(U_1)$, $s_2 \in S(U_2)$ και

$s_3 \in S(U_3)$ και $s_1 \underset{x}{\sim} s_2$ και $s_2 \underset{x}{\sim} s_3$. Τότε

$$\exists V_1 \subseteq U_1 \cap U_2, V_1 \in \mathcal{N}(x) : p_{V_1}^{U_1}(s_1) = p_{V_1}^{U_2}(s_2). \quad (1)$$

και

$$\exists V_2 \subseteq U_2 \cap U_3, V_2 \in \mathcal{N}(x) : p_{V_2}^{U_2}(s_2) = p_{V_2}^{U_3}(s_3) \quad (2).$$

Θέτω $W := V_1 \cap V_2 \in \mathcal{N}(x)$.

$$(1) \Rightarrow p_W^{V_1} \circ p_{V_1}^{U_1}(s_1) = p_W^{V_1} \circ p_{V_2}^{U_2}(s_2) \Rightarrow p_W^{U_1}(s_1) = p_W^{U_2}(s_2)$$

$$(2) \Rightarrow p_W^{V_2} \circ p_{V_2}^{U_2}(s_2) = p_W^{V_2} \circ p_{V_3}^{U_3}(s_3) \Rightarrow p_W^{U_2}(s_2) = p_W^{U_3}(s_3).$$

Συμβολισμοί:

$$\mathcal{F}_x := \{x\text{-όργανος λεσχών } \sim_x\} = \bigcup_{U \in \mathcal{N}(x)} S(U) / \sim_x$$

(: γιατί πάνω από το x),

$$\mathcal{F} := \bigcup_{x \in X} \mathcal{F}_x$$

και με $\pi: \mathcal{F} \rightarrow X$ την προδανή προβολή:

$$z \in \mathcal{F} \Rightarrow \exists! x \in X : z \in \mathcal{F}_x \Rightarrow \pi(z) := x.$$

$$\forall U \in \tau_X, \forall s \in S(U), \forall x \in U : [s]_x \in \mathcal{F}_x.$$

Θέση

$$\rho_x^U: S(U) \longrightarrow \mathcal{F}_x : s \mapsto \rho_x^U := [s]_x.$$

Αριθμ: $\forall V \subseteq U \in \mathcal{N}(x)$, το διαχράνισμα είναι υερά:

$$S(U) \xrightarrow{\rho_V^U} S(V)$$

$$\begin{array}{ccc} & U & \\ \swarrow & \rho_x^U & \searrow \\ S & & S \end{array}$$

Άνοιξ. Εάν $s \in \mathcal{F}(U)$. Τότε $s \sim_x \rho_V^U(s)$ ($\because$ παιρνώ
επάνω αριθμ. της $\sim_x$ $= V$). Οπότε

$$\rho_x^V \circ \rho_V^U(s) = [\rho_V^U(s)]_x = [s]_x = \rho_x^U(s). \blacksquare$$

$\forall s \in S(U)$ ορίζουμε την απερίοντη

$$\tilde{s}: U \rightarrow \mathcal{F} : x \mapsto \tilde{s}(x) := [s]_x = \rho_x^U(s) \in \mathcal{F}_x.$$

ΟΕΩΡ. Η οικείωνα $\mathbb{B} = \{\tilde{s}(U) : U \in \tau_X, s \in S(U)\}$

είναι βασικής τοπολογίας στο $\mathcal{F}$: καθε $\tilde{s}$ είναι συνεχής
και η π είναι τοπικός αφοιομορφισμός.

Anoös (1a) Ta eisodita tns $\mathbb{B}$ eivai káluyn ton $\mathcal{S}$:

$z \in \mathcal{S} \Rightarrow z = [s]_x$ kai $s \in S(U)$, $U \in \mathcal{N}(x)$, $x \in X$.
 $\Rightarrow z = \tilde{s}(x) \in \tilde{S}(U)$.

(1B) Ixvai n eisodika:

$\forall B_1, B_2 \in \mathbb{B}, \forall p \in B_1 \cap B_2 \exists B_3 \in \mathbb{B}:$

$p \in B_3 \subseteq B_1 \cap B_2$.

Práftasi, exiw $\tilde{s}(U), \tilde{s}(V) \in \mathbb{B}$, ónou $U, V \in \mathcal{Z}_X$ kai $s \in S(U), \sigma \in S(V)$. Exiw kai $z \in \tilde{s}(U) \cap \tilde{s}(V)$.

Tóte $x = \pi(z) \in \pi(\tilde{s}(U)) = U$ kai $x \in \pi(\tilde{s}(V)) = V$,

ðn $x = \pi(z) \in U \cap V$ kai $\tilde{s}(x) = \tilde{\sigma}(x) = z \Rightarrow$

$[s]_x = [\sigma]_x \Rightarrow \exists W \in \mathcal{N}(x), W \subseteq U \cap V$ kai

$\rho_w^U(s) = \rho_w^V(\sigma) =: \tau \in S(W)$.

Enóni $s \sim_y \rho_w^U(s)$ kai $\sigma \sim_y \rho_w^V(\sigma)$, $\forall y \in W$,
πairovoufe

$\tilde{\tau}(W) = \tilde{s}(W) = \tilde{\sigma}(W) \subseteq \tilde{s}(U) \cap \tilde{s}(V)$.

Apa n $\mathbb{B}$ eivai Brén topologias.

(2) H $\pi: \mathcal{S} \rightarrow X$ jiverai tonikós apoiomorfismós:

Exiw $z = [s]_x \in \mathcal{S}_x \subseteq \mathcal{S}$, ónou $s \in S(U)$, $U \in \mathcal{N}(x)$.

Tóte $z = \tilde{s}(x) \in \tilde{S}(U)$, $\tilde{S}(U) \subseteq \mathcal{S}$ avoixto,

$U \subseteq X$ avoixto kai $\pi|_{\tilde{S}(U)}: \tilde{S}(U) \rightarrow U$ 1-1, eni.

Prográmmás

$$(\pi|_{\tilde{S}(U)})^{-1} = \tilde{s}$$

kai tade avoixto $V \subseteq U$ arizorixei apoiomorfismos
kti avoixto $\tilde{\tau}(V) \subseteq \tilde{s}(U)$, ónou $\tau = \rho_v^U(s)$.

Práftasi:

(2a) H π eivai eurexhs:

$\forall V \subseteq U$ avoixto $\Rightarrow (\pi|_{\tilde{S}(U)})^{-1}(V) = \tilde{s}(V) = \tilde{\tau}(V) \in \mathbb{B}$.

(2B) H $(\pi|_{\tilde{S}(U)})^{-1} = \tilde{s}$ eivai eurexhs: exiw

$A \subseteq \tilde{S}(U)$ avoixto. Óso $\pi(A) \subseteq U$ avoixto. Exiw
 $x \in \pi(A)$. Óso $\exists W \in \mathcal{N}(x)$ kai $W \subseteq \pi(A)$.

$x \in \pi(A) \Rightarrow x = \pi(z), z \in A \subseteq \tilde{S}(U) \Rightarrow$
 $\Rightarrow z = \tilde{S}(x) \in \underbrace{A}_{\text{ανοιχτό σύνολο } S} \subseteq \tilde{S}(U) \Rightarrow$
 $\Rightarrow \exists \tilde{\sigma}(V) \in \mathcal{B}: z = \tilde{S}(x) \in \tilde{\sigma}(V) \subseteq A \Rightarrow$
 $\Rightarrow \tilde{\sigma}(x) = z = \tilde{S}(x) \Rightarrow [\tilde{\sigma}]_x = [S]_x \Rightarrow$
 $\Rightarrow \exists W \in \mathcal{N}(x): W \subseteq U \cap V \text{ και } p_W^U(S) = p_W^V(S) = T$
 $\Rightarrow \tilde{S}(Y) = \tilde{\sigma}(Y) = \tilde{T}(Y), \forall y \in W \Rightarrow$
 $\Rightarrow \tilde{S}(W) = \tilde{\sigma}(W) = \tilde{T}(W) \in \mathcal{B}$
 ή
 $\tilde{\sigma}(V) \subseteq A \Rightarrow$
 $\Rightarrow W = \pi(\tilde{\sigma}(W)) \subseteq \pi(\tilde{\sigma}(V)) = V \subseteq \pi(A). \blacksquare$

Συμπέρασμα: $\forall S \equiv (S(U), p_V^U)_{U \in \mathcal{U}_X} \in \mathcal{Psh}_X$, και
 φιάδαι $(S = \bigcup_{x \in X} S_x, \pi, X)$ είναι δράχμα.

Εστω τώρα $S \equiv (S(U), p_V^U)$, $T \equiv (T(U), \gamma_V^U)$ $\in \mathcal{Psh}_X$
 και $f \equiv (f_U): S \rightarrow T$ μορφ. προβολής. Τότε
 $\forall x \in X$ και $\forall V \subseteq U \in \mathcal{N}(x)$ το διάγραμμα

$$\begin{array}{ccc}
 S(U) & \xrightarrow{f_U} & T(U) \\
 \downarrow p_V^U & & \downarrow \gamma_V^U \\
 S(V) & \xrightarrow{f_V} & T(V)
 \end{array}$$

είναι μεταθετικό, δηλ. η αικανέσσα $(f_U)_{U \in \mathcal{N}(x)}$
 είναι μορφ. επαγγελματικής ευσυμβολής. Αριθ.
 $\exists! f_x: S_x \rightarrow T_x$ που κάνει μετα-θετικά όλα τα
 τετράγωνα

$$S(U) \xrightarrow{f_U} T(U)$$

$$\begin{array}{ccc} U & & U \\ p_x \downarrow & & \downarrow p_x \\ S_x & \xrightarrow{f_x} & T_x \end{array}$$

Άρα, $\forall [s]_x \in S_x$, οντως $s \in S(U)$, είναι

$$f_x([s]_x) = f_x \circ p_x^U(s) = p_x^U \circ f_U(s) = [f_U(s)]_x.$$

Θέτουμε $\tilde{f} := \cup f_x : S \rightarrow T$. Τότε προσδιόριστο
είναι μεταθετικό το διάγραμμα

$$\begin{array}{ccc} S & \xrightarrow{\tilde{f}} & T \\ \pi_L \searrow & & \swarrow \pi_R \\ & X & \end{array}$$

ΠΡΟΤΑΣΗ. Η $\tilde{f}$ είναι συρεκυτή ($\Rightarrow$ προδ. διαγράμμιτη
 $\Rightarrow$ τοπ. αφοιομορφ.).

Άνοιξη. Εάν $\tilde{\tau}(U) \in B_T$. Οπότε $\tilde{f}^{-1}(\tilde{\tau}(U)) =$
 $= \{z \in S : \tilde{f}(z) \in \tilde{\tau}(U)\}$ ανοιχτό $\subseteq S$.

Εάν $z = [s]_x \in \tilde{f}^{-1}(\tilde{\tau}(U))$, με $s \in S(V)$,
 $V \in \mathcal{N}(x)$. Τότε

$$\begin{aligned} S &\supseteq S_x \ni z = [s]_x \in \tilde{f}^{-1}(\tilde{\tau}(U)) \Rightarrow \\ &\Rightarrow \tilde{f}(z) \in \tilde{\tau}(U) \Rightarrow \\ &\qquad \qquad \qquad \in T_x \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} &\Rightarrow \tilde{f}(z) = \tilde{f}([s]_x) = [\underbrace{f_V}_{{\tau} \in T(V)}(s)]_x = \tilde{\tau}(x) \Rightarrow \\ &\Rightarrow \tilde{\tau}(x) = \tilde{\tau}(x) \Rightarrow \end{aligned}$$

$\Rightarrow \exists W \subseteq U \cap V, \quad W \in \mathcal{N}(\alpha) :$

$$\begin{aligned}\lambda_W^U(\tau) &= \lambda_W^V(\sigma) = \lambda_W^V \circ f_V(s) = \\ &= f_W \circ \rho_W^V(s) \in T(W).\end{aligned}$$

Apa $\forall y \in W :$

$$\begin{aligned}\tilde{\tau}(U) \ni \tilde{\tau}(y) &= \underbrace{f_W \circ \rho_W^V(s)}_{=}(\tilde{s}(y)) = \\ &= [f_W \circ \rho_W^V(s)]_y = \\ &= f_y([\rho_W^V(s)]_y) = f_y([s]_y) = \\ &= f_y(\tilde{s}(y)) \Rightarrow\end{aligned}$$

$$\Rightarrow \tilde{f}(\tilde{s}(W)) = \tilde{\tau}(W) \subseteq \tilde{\tau}(U) \Rightarrow$$

$$\Rightarrow z = \tilde{s}(x) \in \tilde{s}(W) \subseteq \underbrace{\tilde{f}^{-1}(\tilde{\tau}(U))}_{\in \mathbb{B}_S}.$$

Ετσι ορίσαμε μια αντιστοιχία $(S(U), \rho_U^V) \rightsquigarrow (\mathcal{F}, \pi, X)$
και $(f_U : S(U) \rightarrow T(U))_{U \in \mathcal{X}} \rightsquigarrow \tilde{f} : S \rightarrow \mathcal{E}$.

Η αντιστοιχία αυτή είναι ο σωστός εγκριτής

δραγκατοποίησης

$$\tilde{\mathfrak{f}} : \mathcal{O}fh_X \longrightarrow \mathcal{F}h_X.$$

Αποδεικνύουμε ότι ο $\tilde{\mathfrak{f}}$ είναι εγκριτής:

$$(1) \quad \text{Αν } f = 1_S = (1_{S(U)})_{U \in \mathcal{X}} \quad \text{τότε } \mathcal{S}(1_S) = 1_{\mathcal{F}}.$$

Το διηγματικό μορφισμός εναρ. εγκριτής

$$(1_{S(U)})_{U \in \mathcal{N}(\alpha)} \quad \text{έχει όποιο } (1_S)_x = 1_{\mathcal{F}_x}, \quad \forall x \in X,$$

από το μονογράμμα του $(1_s)_x$, που τίθεται ψευδεύρα
σημειώνεται στη διαγραφή.

$$S(U) \xrightarrow{1_{S(U)}} S(U)$$

$$\begin{array}{ccc} U & & U \\ p_x \downarrow & & \downarrow p_x \\ S_x & \xrightarrow{\quad} & S_x \\ (1_s)_x & & \end{array}$$

(2) Αν $f = (f_U : S(U) \rightarrow T(U))_{U \in \mathcal{U}_X}$ και

$g = (g_U : T(U) \rightarrow P(U))_{U \in \mathcal{U}_X}$ υποθέτουμε στην $\mathcal{P}fgh_x$,
παρότι $S(gof) = S(g) \circ S(f)$ αφει πδο

$$(gof)_x = g_x \circ f_x, \quad \forall x \in X.$$

$$\begin{array}{ccccc} S(U) & \xrightarrow{f_U} & T(U) & \xrightarrow{g_U} & P(U) \\ p_x^U \downarrow & & \downarrow \gamma_x^U & & \downarrow \xi_x^U \\ S_x & \xrightarrow{f_x} & C_x & \xrightarrow{g_x} & P_x \\ & & \curvearrowright h_x & & \end{array}$$

$\exists! h_x : S_x \rightarrow P_x$ που τίθεται μεταβλητό. Το μεγάλο
διάγραμμα. Οπως και στη γενετική της μετατροπή,
η $g_x \circ f_x$ έχει αυτην την ιδιότητα.

ΣΧΕΣΗ ΤΩΝ S ΚΑΙ T

$$\begin{array}{ccc} S_h_x & \xrightarrow{\Gamma} & \text{Co}Pfgh_x & \hookrightarrow & Pfgh_x \\ \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} \\ & & S|_{\text{Co}Pfgh_x} & & \end{array}$$

Άσ ξεκινούμε με τα $S = (S(U), p_v^U) \in \mathcal{Psh}_X$,
 Θεωρούμε σταδιοχρά την δραγματοποίηση των $\mathcal{S}(S) =$
 $= (\mathcal{S}, \pi, X)$ και το πήμπτο προβράχιο των ταφών - της
 $\Gamma(\mathcal{S}(S)) = (\mathcal{S}(U), r_v^U)$.

$$(S(U), p_v^U) \xrightarrow{\mathcal{S}} (\mathcal{S}, \pi, X) \xrightarrow{\Gamma} (\mathcal{S}(U), r_v^U).$$

Τα προβράχια S και $\Gamma(S(S))$ ενδέονται με τα
 φυσικό μορφισμό $(p_U : S(U) \rightarrow \mathcal{S}(U))_{U \in \tau_X}$ που
 δίνεται όπου την σχέση:

$$p_U(s) = \tilde{s}, \quad \forall s \in S(U).$$

Είναι προφύλαξης ότι $\forall V \subseteq U \in \tau_X$ το τερψάγυρο

$$\begin{array}{ccc} S(U) & \xrightarrow{p_U} & \mathcal{S}(U) \\ p_V^U \downarrow & & \downarrow r_V^U \\ S(V) & \xrightarrow{p_V} & \mathcal{S}(V) \end{array}$$

Είναι μεταθετικό, αρά (p_U) είναι μορφ. προβράχι.

ΘΕΩΡΗΜΑ. S πήμπτο $\Leftrightarrow \forall U \in \tau_X : p_U$ 1-1 και επι.

Άποδ. (1) Εάτω $\forall U \in \tau_X$ την p_U είναι 1-1.

Εάτω και $U = \bigcup_{\alpha \in A} U_\alpha$ με $U, U_\alpha \in \tau_X$, $s, t \in S(U)$:

$$p_{U_\alpha}^U(s) = p_{U_\alpha}^U(t), \quad \forall \alpha \in A.$$

Τότε, $\forall \alpha \in A, \forall x \in U_\alpha$, είναι

$$\begin{aligned} \tilde{s}(x) &= p_x^U(s) = p_x^{U_\alpha} \circ p_{U_\alpha}^U(s) = p_x^{U_\alpha} \circ p_{U_\alpha}^U(t) = \\ &= p_x^U(t) = \tilde{t}(x), \end{aligned}$$

αρα, $\forall a \in A$:

$$\tilde{s}|_{U_a} = \tilde{t}|_{U_a} \Rightarrow r_{U_a}^U(\tilde{s}) = r_{U_a}^U(\tilde{t}) \xrightarrow{\Gamma(S(S))} \text{πληρες}$$

$$\Rightarrow \tilde{s} = \tilde{t} \xrightarrow[1-1]{}$$

$$\Rightarrow s = t.$$

Αρα, όταν τα θέματα p_U είναι 1-1, το S είναι μονο-προδρόμη.

Αντίστροφα: Εάν ότι το S είναι μονο-προδρόμη.

Εάν $s, t \in U$, $\exists a \in A$ και $U \in \mathcal{U}_X$. Οσο p_U 1-1. Εάν $s, t \in U$, με

$$p_U^U(s) = p_U^U(t) \Leftrightarrow \tilde{s} = \tilde{t} \Leftrightarrow \forall x \in U: \tilde{s}(x) = \tilde{t}(x)$$

$$\Leftrightarrow \forall x \in U: p_x^U(s) = [s]_x = [t]_x = p_x^U(t) \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow \forall a \in A \exists U_a \subseteq U: p_{U_a}^U(s) = p_{U_a}^U(t).$$

Άρα διαλύεται το πρόβλημα να βρεθεί οι U_a ανάλογα με την έναρξη του προδρόμου S μονο-προδρόμη. Εάν $\forall a \in A$ τα p_{U_a} είναι 1-1, τότε $\forall a \in A$ τα U_a είναι ανοιχτοί τάλυψη του U .

(2) Δεν μπορούμε να δείξουμε ότι η ιδιότητα (2)

των πλήρων προδρόμων μεταδιαδίκαιει ότι p_U είναι πλήρης.

Εάν ότι όλες οι p_U είναι enī και 1-1. Εάν $\forall a \in A$

$\exists U_a \subseteq U$ ανοιχτή τάλυψη του U και $s_a \in S(U_a)$:

$$p_{U_a \cap U_\beta}^{U_a}(s_a) = p_{U_a \cap U_\beta}^{U_\beta}(s_\beta) \Rightarrow \tilde{s}_a|_{U_a \cap U_\beta} = \tilde{s}_\beta|_{U_a \cap U_\beta} \xrightarrow{\Gamma(S(S))}$$

πληρες

$$\Rightarrow \exists \xi \in \mathcal{F}(U): \xi|_{U_a} = \tilde{s}_a, \forall a \in A.$$

Επειδή ρ_U είναι $\Rightarrow \exists \sigma \in S(U): \rho_U(\sigma) = \tilde{\sigma} = \xi$.

Θέσο $\forall a \in A: \rho_{U_a}^U(\sigma) = s_a$. Προχωρά:

$$\widetilde{\rho_{U_a}^U(\sigma)} = \tilde{\sigma}|_{U_a} = \xi|_{U_a} = \tilde{s}_a \xrightarrow[1-1]{} \rho_{U_a}^U(\sigma) = s_a.$$

Αριθτροφα: Εάν S πλήρες $\Rightarrow \rho_U$ είναι, $\forall U \in \mathcal{X}$.

Εάν $U \in \mathcal{X}$ και $\xi \in S(U)$. Θα βρω $s \in S(U): \rho_U(s) = \xi$.

$\forall x \in U: \xi(x) \in \delta_x \Rightarrow$

$$\Rightarrow \exists V_x \in \mathcal{N}(x), s_x \in S(V_x): \xi(x) = [s_x]_x = \tilde{s}_x(x).$$

$$\Rightarrow \exists V_x \in \mathcal{N}(x): \xi|_{V_x} = \tilde{s}_x|_{V_x}. (\alpha \text{ρού } \xi \text{ και} \\ \text{καταλαβαίνει } V_x)$$

$\tilde{s}_x$ τοπεις του $\tilde{\delta}$ που ευχινίζει το x).

Θέση $s_x := \rho_{V_x}^{U_x}(x) \in S(V_x)$. Τότε οι αντανακλάσεις $(V_x), (s_x), \tilde{V}_x$ ικανοποιούν τα υπόθ. της (2)

Της πλήρως προδραματίστε: Εάν $V_x \cap V_y \neq \emptyset$. Ορο

$$\underbrace{\rho_{V_x}^{U_x}(s_x)}_{V_x \cap V_y} = \underbrace{\rho_{V_y}^{U_y}(s_y)}_{V_x \cap V_y}. \quad \text{Προχωρά:}$$

$$=: t_x \quad t_y$$

$$\forall z \in V_x \cap V_y: \tilde{s}_x(z) = \xi(z) = \tilde{s}_y(z) \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \exists W_z \in \mathcal{N}(z): W_z \subseteq V_x \cap V_y \text{ και } \rho_{W_z}^{V_x}(s_x) = \rho_{W_z}^{V_y}(s_y) \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \rho_{W_z}^{V_x \cap V_y} \circ \rho_{V_x \cap V_y}^{V_x}(s_x) = \rho_{W_z}^{V_x \cap V_y} \circ \rho_{V_x \cap V_y}^{V_y}(s_y) \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \rho_{W_z}^{V_x \cap V_y}(t_x) = \rho_{W_z}^{V_x \cap V_y}(t_y) \quad \text{④}$$

(W_z) είναι διοικτική λαμψη του $V_x \cap V_y$ όπου λεξιλει στην

④ $\Rightarrow t_x = t_y$. Δηλ. το ζεύχος $((V_x), (s_x))$

ικανοποιεί τις υποθέσεις της (2) των πληρών προδρ.

Άσοι το S είναι πλήρες $\Rightarrow \exists s \in S(U): p_{v_x}^U(s) = s_x$,
 $\forall x \in U \Rightarrow \forall x \in U: \tilde{s}(x) = \tilde{s}_x(x) = \xi(x) \Rightarrow$
 $\Rightarrow p_U(s) = \xi$. ■

ΘΕΩΡΗΜΑ. Εάν $(\mathcal{S}, \pi, X) \in \text{Sh}_X$, και θεωρούμε την
διαδικασία

$$(\mathcal{S}, \pi, X) \xrightarrow{\Gamma} \text{CoSh}_X \xrightarrow{S} S \circ \Gamma(\mathcal{S}).$$

Δείξτε ότι τα $\tilde{\mathcal{S}} = (\tilde{\mathcal{S}}, \tilde{\pi}, X)$ και $S \circ \Gamma(\mathcal{S})$ είναι
ισόμορφα δραγκάτα.

Άποδ. Εάν $(\mathcal{S}, \pi, X) \in \text{Sh}_X$, $(\mathcal{S}(U), r_v^U)$ το πλέον
προδράχμα των τομών του και $\tilde{\mathcal{S}} = (\tilde{\mathcal{S}}, \tilde{\pi}, X)$ το
παραγόμενο δραγκάτο. Ορίζουμε απευθύνιον $R: \mathcal{S} \rightarrow \tilde{\mathcal{S}}$
1-1 και ενί:

Εάν $z \in \mathcal{S}_x$. Τότε $z = s(x)$, $s \in \mathcal{S}(U)$, $U \in \mathcal{N}(x)$.
Θέτουμε $R(z) := r_x^U(s) = [s]_x \in \tilde{\mathcal{S}}_x$.

Η R είναι 1-1: Εάν $z = s(x)$, $s \in \mathcal{S}(U)$, $U \in \mathcal{N}(x)$
και $w = t(x)$, $t \in \mathcal{S}(V)$, $V \in \mathcal{N}(x)$, με $R(z) = R(w) \Rightarrow$
 $\Rightarrow r_x^U(s) = r_x^V(t) \Rightarrow [s]_x = [t]_x \Rightarrow$
 $\Rightarrow \exists A \subseteq U \cap V$, $A \in \mathcal{N}(x): r_A^U(s) = r_A^V(t) \Rightarrow$
 $\Rightarrow s|_A = t|_A \Rightarrow s(x) = z = w = t(x)$.

Η R είναι ενί: Εάν $[s]_x \in \tilde{\mathcal{S}}_x$ με $s \in \mathcal{S}(U)$,
 $U \in \mathcal{N}(x)$. Θέτουμε $z = s(x) \in \mathcal{S}_x$. Τότε $R(z) = [s]_x$. ■

Άσκηση Ολοκληρώστε την προηγ. απόδειξη, δειχνούσας
ότι $n R$ είναι ομοιομορφικός.